

Til Udrustningen i Finantsaaret 1870—71 paatænkes indkaldt til følgende Mødetider:

20de Marts . .	16	Heelbefarne,	14	Halvbefarne,	25	E. K. 1,	15	M. 1.,	M. 2.
1ste April	"	—	"	—	605	—	25	—	6
1ste Mai	36	—	36	—	"	—	15	—	—
15de "	148	—	160	—	"	—	20	—	—
15de September	"	—	"	—	70	—	"	—	—
1ste October . .	"	—	"	—	"	—	25	—	—
200 Heelbefarne, 210 Halvbefarne, 700 E. K. 1., 100 M. 1., 6 M. 2.									

Dette Mandskab vil, efterat de den 1ste April og 15de September indkaldte E. K. 1. have gjenneagaaet Skolen, blive anvendt i c. 6 Maaneder, hvilket dog noget vil blive modificeret af Varigheden af de udrustede Skibes Togter."

Det sees af denne Beretning, at medens Indkaldelse af Vægdsrullemandskab skal skee i omtrent samme Antal som for 1869/70, paatænker man at indkalde 110 Befarne mere end for indeværende Finantsaar. I Lov om Søværnets Ordning § 3 hedder det vel, at der af det befarne Mandskab indkaldes saa Mange, som behøves til Bemanningen af de Skibe, som ifølge § 4 i samme Lov aarligen skulle udrustes. Men Slutningsbestemmelsen i samme Paragraph om, at „Krigsskibenes Bemanning fastsættes ved et Regulativ“ skulde derimod give Betyggelse for, at der med Hensyn til Anvendelsen af disse Værnepligtige blev gaaet frem efter bestemte Regler, ligesom ogsaa de Indvendinger, som fremsattes imod ikke at fastsætte et vist Maximum i Loven, lode sig afkræfte ved Forsikringer om, at Benyttelsen af dette allerede øvede Mandskab vilde skee saa sparsomt som muligt. I Overensstemmelse med de Forudsætninger, som ligge til Grund for den nævnte Paragraph, blev der ifjor affattet Regulativer for Bemanningen af Krigsskibene baade i Krigstid og Fredstid samt særskilt under de aarlige Dvælses. Disse Regulativer har Udvalget fundet det hensigtsmæssigt at lade aftrykke som Bilag til nærværende Betænkning. Det fremgaaer af det første af disse Bilag, at der til den aarlige Udrustning er paaregnet 142 Heel- og 148 Halvbefarne samt 3 Befarne til anden Tjeneste, ialt 293 Mænd, og i Henhold hertil har Indkaldelsen for indeværende Finantsaar holdt sig til et Antal af 300 Mand. Sammenligner man den ovenfor under Nr. 25 anførte Plan for Udrustningen i næste Finantsaar med den i Bemanningsregulativet (Bilag 1) angivne, idet man holder „Sjælland“, der har sin Besætning, og Nr. 54, hvortil Besætningen fra eet af de øvrige Skibe efter endt Toget overgaaer, udenfor Betragtningen, da vil man finde, at disse Planer stemme paa det nær, at man agter at udruste „Lindormen“ istedetfor en Skonnert. Denne Forandring vil imidlertid efter Regulativet kun medføre en Forøgelse af de Befarnes Tal med 14, hvilket med de nævnte vilde ialt udgjøre 307 Mand. Og selv om man end yderligere vilde forøge dette Tal, dels som Erstatning for Udeblivelse og Afgang, dels for at kunne tildele de Skibe, som paatænkes udrustede, den største Besætning, Regulativet angiver for Fredstid, vil der endda af de i ovenstaaende Meddelelse anførte 410 Mand blive et ikke ubetydeligt Antal Befarne tilovers, for hvis Indkaldelse der efter Fleertallets Formening ikke skjønnes at være Hjemmel. Da Indkaldelsen imidlertid allerede har fundet Sted, og det saaledes vilde være til Ulempe for det paagældende Mandskab, hvis der foretoges nogen Forandring, skal man paa Grund heraf afstaae fra at gjøre noget Forslag i denne Henseende.

27) L. f. Udvalget er underrettet om, at Marineministeren vil foreslaae denne Konto forhøjet calculatoriff med 300 Rd., for — som det hedder i Begrundelsen af Forslaget — „at der, i Eighed med den Udrustningshjælp, som i Loven af 15de Mai 1868 Udvalgenes Betænkninger. Ordentl. Saml. 1869—70.